

1735

21. Reckenberg, Carolus Otto, cult. doctorum pro cancellarius:
Programma, quo . . . honores in jure summos
Joanni Historico Hoffmanno . . . tribuendos indi-
cit.
22. Reventlox, Theobaldus: De nexu foederum inter
imperium Romanum-Germanicum et regnum
Danicæ.
23. Ritter, Joan. Var: De cognitoribus, simulque oratio-
nem unapudalem intimat.
24. Rivinus, Andreas Florens: De prædiis, quæ
vulgo Löss-Güter appellantur.
25. Rivinus, Fr. Florens, l. b. s. p. d. Programma, quo et
prædicas disputationes iuristat.
26. Rivinus, Fr. Florens: De testamento per præsen-
tationem in iudicis ablati.
27. Rivinus, Fr. Florens: De successione matris
ex statuto Bullissineusi. . . .

1735

fac. jur. procancelarius;

28. Romanus Friedrich: Programma, quo solennia inae-
jurata Erstmanni Goethe Schneiders . . . indicit.
29. Schacher, Profc. Gallieb, fac. med. procancelarius:
Programma, quo panegyricum medicum Christophi Fritze
rici Sartorii indicit.
30. Schacher, Antonius Goupfried: De utili correctionis causa
achine occis. 1. 3 C. artib. Inf.
31. Schacher, Antonius Goupfried: De Tastinius manuscrip-
tionum factore.
32. Schierschmid, To. Tustinius: De imputatione culpa
circa contractus cum primis inconvincatos et
reales.
33. Schierschmid, To. Tustinius: De imputatione culpa
circa ambonem und Tionem.
34. Siegel, To. Gallieb: Programma, quo ad orationem
auspicalem . . . insistat.
35. Heger, Adrianus: De nomine advocatorum honori-
ficatissimo, simulque lectiones aestivas indicit.

1735

- 36^{a. 16} Thomensis, Traugott: An poena delicti per-
fecti ordinaria puniendus sit conatus proximus?
2 exempl
- 37^{a. 16} Thomensis, Traugott: An jus venandi tempo-
re aliis consueto contra aequalem presentem
possit subditus? 25 exempl
- 38^{a. 16} Thomensis, Traugott: An actionem injuriam
verbi nostri et ancillae mercennariae, si
modice castigentur, adversus dominos habeant?
15 exempl
39. Wagner, Thomas: De supplicio parricidarum.
de testamento et per causas
40. Weyerus, Thomas: de testamento et per causas
ut et aliam hanc imperfectam nullo. —
41. Zech, Ludovicus Bentardus A. B. de: de prescriptione
statutum imp. R. G. ad illustres. art. 20. capit-
Prulinea.

1787
Handwritten text, likely a letter or document, written in a cursive script. The text is mirrored across the page, suggesting bleed-through from the reverse side. The handwriting is dense and difficult to decipher.

1207a

589

1735, 25.

6

LECTORI BENEVOLO

S. P. D.

D. IO. FLORENS RIVINVS

P. P.

LECTORI BENEVOLO

S. S. D.

D. IO. FLORENS RIVINVS

P. M.

In locum testium legitimo tempore nominatorum, si ante productionem et examen, nulla probantis mora aut culpa interueniente, vitam cum morte commutent; aut fato diuino e. c. apoplexia correpti, surdi aut muti efficiantur; aut fortasse ob atrox delictum commissum, ob quod ipsis poena capitalis aut corporis afflictiva est metuenda, in fugam se dent; vt, vbi degant inuestigari nequeat, et eorum copia frustra desideretur, alios surrogari, summa aequitatis ratio et fauor probationis ac reprobationis exoptulat. Hinc expressa lege: *Ord. Proc. Sax. Tit. XX. §. f.* hoc stabilitum, et, cum deficiat legis determinatio, aut prohibitio, vtrum in locum vnus, alium subinde, et quidem vnicum an plures substituere liceat? Absque omni casuum et cir-

) 2

cumstan-

cumstantiarum discrimine, et neglecto gradu aequalis vel inaequalis scientiae, quae olim Sententia Curiae Prouincialis quae Lipsiae viget, Ordinis Ictorum et Scabinatus Lipsiensis fuit, teste *Mencken Disp. X. ad Proc. th. 30. B. Parent. Enunc. ad Tit. XX. Ord. Proc. En. LXXVI.* ob difficillimam huius in facto consistentis quaestionis decisionem, ne probationum facultas angustetur *L. 21. C. de haeret.* praesertim cum praesumptio prudentiae pro actore militet, quod testes, qui optimam rei Scientiam habent elegerit, reliquos minus instructos neglexerit, plures in vnus locum substituendi concedimus licentiam, nec arbitrium partis hac in re circumscribendum esse existimamus. *An vero eo casu Actori vel reo integrum sit, additionales, vel plane novos offerre articulos?* non vna eademque Doctorum sententia. Qui negatiuae addicti sunt, fundamentum in effluxo fatali termini probatorii, quem peremptorium et praecclusiuum iura definiunt, se inuenisse autumant, beneficii huius effectum vero vnice in eo quaerunt, vt substitutus testis ad eosdem articulos qui semel a parte ad fundandam intentionem iudici oblatus, interrogari et ipsa eorundem contenta asserere queat; cumque de hac quaestione, speciale quid fancitum non inueniatur, prohibitionem ex *§. 4. Tit. XX.* qui generaliter producentem a confectione articulorum additionalium praeterfluxo legali spatio arcet, elice-

re

re conantur, quem in modum Dn. Scabini Lipsien-
ses, et, quod magis mireris cum refusione expeniarum,
nouissime, mense Ianuar. 1733. ad Commiss. Praefe-
cturae Z. in causa P. C. G. contra H. v. O. et confor-
tes pronuntiarunt. Das Klägers Suchen fol. 304.
so viel die Abhörung des von ihm daselbst an statt des
verstorbenen producirten neuen Zeugens über addi-
tional Articul betrifft, dieweil das zum Gegenbeweise
ihm nachgelassne fatale verlossen und er dessen gestän-
dig, das übrige Anführen hingegen unerheblich, nicht
statt hat, er auch die Unkosten dieses Termins nach
vorgehender Liquidation und richterlicher Ermässi-
gung Beklagten zuerstatten schuldig, qua sententia
ab opinione antecessorum in Scabinatu recesserunt,
qui, referente *Barthio Hodog. Forens. Cap. I. §. 38.*
lit. a. pag. edit. nou. 169. ad interrog. Senatus Lipsien-
sis, in causa Gabriel Uhlischs, contra Mathes Schil-
lingen mense Iun. 1692. articulos additionales admise-
runt, pronunciantes: Und bleibet Klägern des Beklag-
ten Vorwendens obgeachtet, an statt des verstorbenen
Zeugens Christian Lammes einen andern anzugeben, so-
wohl additional Articul einzubringen unbenommen,
er ist aber damit binnen Sächsischer Frist bey Verlust
derselben einzukommen schuldig. Quae sententia aequi-
or et analogiae iuris magis consentanea videtur. Ete-
nim iis in casibus, in quibus iura parti surrogationem
testis indulget, causa in eum statum reducitur, in quo

fuit tempore susceptae probationis, hinc arbitrio partis merito relinquatur, an priores retinere articulos, an novos offerre velit, et ipse fauor probationis imo natura negotii hanc variandi licentiam omnino efflagitare videtur. Quae enim causa introducendi huius beneficii fuit? nulla profecto alia, quam illa, ne litigans omni culpa carens, commodo excidat probationis eiusque periculum subeat, sed, quod ipsi morte testis alicuius ademptum, ex alius persona supplere queat. Qui igitur finem vult, media ad eundem ducentia denegare nequit. Id vero contingeret, si testis denuo nominati depositio restringeretur ad contenta priorum articulorum, de quibus vel plane omnis notitia eum fugeret, vel qui pro qualitate personarum aliarumue circumstantiarum plane inadaequati et impertinentes forent. Siquidem perraro haberi possunt alii testes et plures personae, qui vnum idemque factum iisdem accidentibus asserant; alias credibile, quod probaturus ab initio statim eosdem nominasset. Fac enim, thema probandum consistere in praetensio exercitio iuris venandi; fac nominatum fuisse testem, de cuius factis propriis, intuitu officii, nomine probantis commissis, articuli concepti; fac hunc decessisse, in eiusque locum duos nominari rusticos, qui quidem non de ipso exercitio, bene tamen de eo, quod praesentes fuerint, operasque manuaras in rebus locandis praestiterint, ac de aliis obiectum litis tangenti-

gentibus et probationem iuuantibus capitibus certi quid asserere valent; hi, ad articulos prius exhibitos, interrogati, simpliciter illos negarent aut certe nesciendo deponerent. Opus ergo est, vt variantes circumstantiae nouis includantur articulis, quos postmodum noui testes intrepide affirmare queant. Haec ipsa ratio subesse videtur, cur in locum vnius plures substituere testes integrum est, vt nempe conditio testis deficientis, numero aliorum dissimilis generis suppleatur. Alias etenim parum prodesset hoc beneficium iuris probaturo, et altera manu adimeretur quod altera concessum. Nec grauatur hac ratione pars aduersa, quae non solum nouis interrogatoriis audienda, sed nec reprobatione noua defraudanda. Nam in hoc casu exceptioni a regula in *Ord. Proc. Tit. XX. §. 4.* de termino probatorio peremptorio tradita, locus est, ita, vt concessa facultate substituendi nouos testes post terminum probatorium elapsum, potestas etiam additionales, vel si mauis, nouos articulos offerendi, per necessariam sequelam et benigna comprehensione concessa intelligatur. Quas partes Ordo noster Mense Augusti eiusdem anni ea de re consultus, in solatium actoris eligere non dubitauit. Haec praefari placuit, cum indicendae disputationes publicae, quas meo sub moderamine, ad Menckenii Synopsis Theor. et prax. Pand. a Libro XXXIX ad XLIV. Iuuenes nobilissimi

DN.

DN. THEODORVS EMANVEL
HERTEL, Cygn. Misn.

DN. CHRISTIANVS KLEN-
GELBAVM, Zittau. Luf.

DN. CHRISTOPHORVS
WAGNER, Lipf.

DN. CAROLVS HENRICVS
SOMMER, Dresdenf.

DN. EHRENFRIED GOTTLIEB
SCHAEFER, Marg. Lufat.

DN. ANDREAS SIGISMVNDVS
GREEN, Chemnicent.

in Auditorio ICtorum, diebus Saturni publice nomi-
nandis, respondendo pariter ac opponendo insti-
tuent. Quibus vt Generosissimi ac Nobilissimi Iuris
Cultores frequentes adsint, eosdem humanissime
inuitatos cupit Praeses. Dab. Lipsiae Dom. et
Septuages. Ann. recup. Salut.
MDCCXXXV.

L I P S I A E

EX OFFICINA LANGENHEMIANA.

Leipzig, Diss., 1735 R-Z
VD 18

ULB Halle 3
007 004 001

TA → OL

Inches
Centimetres

Farbkarte #13

B.I.G.

589.

1735, 25.
6

RI BENEVOLO
S. P. D.
ORENS RIVINVS
P. P.

